

2. [OKRĘTNY ai

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-).

sg m N okrętny. ◇ G okrętn(e)go. ◇ I okrętnym.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wijący się, spiralny:

Wyrażenie: »okrętny piecek« = w którym płomień wije się spiralnie: Okrętny piecek/ Fornax reflexus, vel reuerberans. Alchimiſtom taki piecek ſwiadomy/ ten w ſobie fáchy ma iákoby połki włákotkę/ około ktorých płomień obwiaſię/ niź do wierzchu doydźie/ [...] á to ieſt piecek ktory okrętnym zową. SienHerb K4#c, 504a.

JDok